

Ob dnevu mrtvih smo se spomnili junakov, ki so darovali svoja življenja, da lahko danes živimo v svobodni, socialistični in neodvisni domovini. V mislih smo govorili: ne smemo pozabiti njih, ki so pred trideset in več leti potegnili črto med življenjem in smrtjo, da jutrišnji dan ne bi bil podoben včerajšnjemu. Njihove grobove je pokrilo cvetje, ob vznožju so gorele svečke. Drobnji plamenčki niso samo spomin na to, kar je bilo; plamenčki gorijo kot opomin vsem tistim, ki se še ne zavedajo, da na vsem svetu živi tisto, za kar so naši junaki prelili kri...

● O OBISKU NAŠIH PREDSTAVNIKOV V SPLITU SMO SE POGOVARJALI S PREDSEDNIKOM OK SZDL VELENJE, JOŽETOM VEBROM:

Naša delegacija v Splitu

Petčlanska občinska delegacija, ki se je udeležila proslave občinskega praznika mesta Split in ki so jo sestavljali predsednik občinske Skupščine Nestl Žgank, predsednik OK SZDL Jože Veber, podpredsednik občinske skupščine Jože Miklavčič, predsednik občinske zveze rezervnih vojaških starešin Milan Štimac in sekretar občinske zveze rezervnih vojaških starešin Martin Slatinšek, se je vrnila v Velenje z lepimi vtisi in konkretnimi nalogami.

Predsednik SZDL Jože Veber je o obisku med drugim dejal: „V Splitu praznujejo občinski praznik v spomin na dan osvoboditve, to je 26. oktober 1944. Naša delegacija se je mudila v Splitu tri dni. Prvi dan smo prišli v Split s precejšnjo zamudo, zato smo se sestali le z delegacijami drugih pobratenih mest. Naslednji dan je bila svečana seja občinske skupščine, na kateri so prikazali enoletni razvoj občine Split ter predstavili družbeni plan do leta 1980. Na seji so podelili tudi občinska priznanja. Neka-

terim revolucionarjem pa je podelil zvezno praznanje predsednik zveze borcev Jugoslavije Kosta Nadj. V imenu ZRVS Slovenije pa je občinskemu odboru Split podelil zlato plaketo za razvijanje in širjenje bratstva in enotnosti Martin Slatinšek. Po svečani seji smo skupno z ostalimi delegacijami položili venec na spomeniško obeležje in prisostvovali odkritju spomenika političnim zapornikom in internancem.

Popoldan smo se delegati iz Velenja udeležili sprejema in ogleda vojne ladje – rušilca –

Split v vojni luki Lora. Ta sprejem je bil za našo delegacijo del posebne pozornosti, saj so tovariši iz Splita zvedeli, da je predsednik občinske skupščine Nestl Žgank leta 1931 služil vojni rok v mornarici v Splitu. Isti dan smo obiskali sedež občinskega sindikalnega sveta, kjer nas je sprejel predsednik sveta z nekaterimi člani predsedstva. Pogovarjali smo se o vlogi sindikata pri nadaljnjem tesnejšem povezovanju obeh občin. Zelo lepe možnosti sindikata pri nadaljnjem povezovanju obeh občin. Zelo lepe možnosti in oblike sodelovanja so na področju delavskega turizma. Dogovorili smo se, da bodo sindikati te oblike povezave konkretizirali in organizirali tudi nadaljnje akcije.

Zadnji dan smo si s predstavniki občine Split ogledali delovno organizacijo Dalmacija vino, kjer so nam predstavili celotno dejavnost tega 1100-članskega kolektiva. S tehnološkega in organizacijskega vidika je napravilo na nas poseben vtis predvsem to, da so kooperanti te delovne organizacije (kmetje) tukaj v delovnem razmerju in prejemajo mesečni osebni dohodek, ob prodaji vina pa skupno z delovno organizacijo obračunavajo dohodek. Tu smo se srečali tudi z nekaterimi drugimi predstavniki delovnih organizacij in vodili razgovore o gospodarskem sodelovanju med Splitom in Velenjem. Ogledali smo si tudi nekatere znamenitosti mesta. Pokazali so nam urbanistično in arhitektonsko izredno zanimiv nov del Splita – Split III, v katerem živi okoli 50.000 ljudi. Ogledali smo si tudi stari del mesta z Dioklicianovo palačo in Meštovičevo galerijo.

Čprav nas je čas omejeval, smo vsa srečanja izkoristili za medsebojno spoznavanje obeh občin in dogovarjanje o možnostih nadaljnega sodelovanja in povezovanja. Prevladalo je enotno stališče, da takšne možnosti so na različnih področjih, da pa bomo o pravi povezanosti lahko govorili šele takrat, ko bo konkretno sodelovanje vzpostavljeno na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja.“

B.Z.

● „Armada zmage — armada svobode“

Predsedstvo občinske konference ZSMS Celje in garnizon Celje organizirata v petek 12. oktobra regijski kviz „Armada zmage — armada svobode“. Kviza se bodo udeležili tudi predstavniki občinske konference ZSMS Velenje.

T.

● EDINI VIR ZA FINANCIRANJE INVESTICIJ V OTROŠKO VARSTVO, OSNOVNO ŠOLSTVO IN ZDRAVSTVO JE TRENUTNO SAMOPRISPEVEK OBČANOV:

Skupna poraba znova na rešetih!

Nikakor ne moremo biti zadovoljni z rezultati dogovarjanja o obsegu skupne porabe, zlasti pa z metodologijo pristopa k zmanjševanju razlik obsega porabe med občinami in posameznimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, vključujoč dogovor za leto 1976 in osnovne dogovora za leto 1977, je bilo poudarjeno na petkovi seji skupščine občine Velenje.

V procesu dogovarjanja je bila vse preveč prisotna težnja obiti neposredno odločanje o porabi v združenem delu, predvsem za sredstva solidarnosti ter vzajemnih in skupnih nalog. Zaradi časovne stiske (podpis dogovora v republiko je bil trikrat preložen) so ostala številna pomembna vprašanja nerazčiščena.

Zapoznelo podpisovanje družbenega dogovora je imelo vrsto neprijetnih posledic. Tako npr. v TOZD že zaključene bilance niso upoštevale 23. členu družbenega dogovora (sredstva združena po tem členu bi uporabili za sofinanciranje četrte osnovne šole, vrtca v Velenju, vrtca v Skalajah in osnovne šole in vrtca v Topolšici), upravičeno je negodo-

vanje in nezadovoljstvo delavcev v združenem delu zaradi zakasnele objave dogovorjenih ovrednotenih programov SIS idr. Zaradi neuklavljenih in nedogovorjenih stališč v regijski zdravstveni skupnosti pa občinska zdravstvena skupnost ni podpisala regijskega družbenega dogovora.

Gibanje sredstev posameznih SIS kaže na odstopanje od dogovorjene ekonomske politike v tem letu. Tako bruto osebni dohodek raste hitreje od planiranega, nad planom pa je tudi stopnja zaposlovanja. Oboje ima za posledico večji indeks priliva sredstev v skupno porabo, hkrati pa večjo obremenitev zdravstva in večji pritisk na vzgojno varstvene ustanove in osnovno šolstvo v občini. Pri občinski izobraževalni skupnosti pa se povečujejo nepokrite obveznosti iz leta 1975.

Zaskrbnjuje in graje vredno je dejstvo, da 23. člen družbenega dogovora, na osnovi katerega bi se formirala sredstva za naložbe v otroško varstvo in osnovno šolstvo, ni izpolnila nobena delovna organizacija. Tako se seveda problematika naložb odraža v ustanovitvi gradnje 4. osnovne šole in pri splošnem zaostajanju izgradnje objektov po programu iz referenduma. Edini vir za investicije v otroško varstvo, osnovno šolstvo in zdravstvo v naši občini je tako trenutno samoprisepek občanov.

Ker je bilo stališče odbora za družbene dejavnosti pri IS Slovenije, da sredstva SIS, ki presegajo dovoljeno porabo, SDK re more imobilizirati drugače, kakor po nalogu samoupravnih interesnih skupnosti, če se za tak ukrep odločijo njihove skupščine, so na seji skupščine sprejeli priporočilo, da naj bi delavci v organizacijah združenega dela z neposrednim odločanjem dovolili porabo teh sredstev.

B. ZAKOŠEK.

● V DNEH OD 22. DO 26. NOVEMBRA:

Teden Komunistov v občini Velenje

V sredo, 3. novembra se je znova sešel odbor komiteja občinske konference ZK Velenje za organizacijo tedna Komunistov v občini Velenje. Na seji so pregledali priprave za letošnji teden Komunistov, ki poteka pod geslom „Človek, delo, kultura“ ki ga bomo obeležili v naši občini z vrsto manifestacij v dneh od 22. do 26. novembra.

22. novembra bomo v Velenju ustanovili mešani pevski zbor, ustanovljen bo aktiv komunistov — delavcev v kulturi, Beno Zupančič, podpredsednik Skupščine SR Slovenije, pa se bo pogovarjal z vodilnimi in vodstvenimi delavci iz naših delovnih organizacij o kulturi.

23. novembra bo okrogla miza o vsebinskih zasnovah brošure o osnovah marksističnih pogledov na svet, posebej o prikazu socialističnih samoupravnih odnosov v Jugoslaviji.

24. novembra bo ob obisku skupine italijanskih komunistov iz pokrajine Piemonte pogovor na temo „Italijanska pot v socializem“. Istega dne se bo predstavilo tudi amatersko gledališče iz Velenja z „Velikim testamentom“.

25. novembra bodo sprejeli v Zvezo komunistov nove člane, ob tej priložnosti pa bodo podeljena tudi priznanja lanskega leta organizatorjem manifestacij za teden Komunistov.

26. novembra bo v dvorani občinske skupščine predavanje, ki ga bo pripravilo hortikulturno društvo, v okviru petkovega kulturnega večera pa bo ogled obogatenega oddelka marksistične in družboslovne literature velenjske knjižnice.

Obširneje bomo o pripravah na letošnji teden Komunistov v občini Velenje pisali v prihodnji številki našega tednika.

M.

● INTERESNA SKUPNOST ZA GRADNJO ZDRAVILIŠČA V TOPOLŠICI

Zelena luč za Topolšico

Prejšnji teden v petek so delegati družbenopolitičnega zbora, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti na seji skupščine občine Velenje poslušali informativno poročilo o razvojnem programu Topolšice, ki so ga podali predstavniki zdravstvene skupnosti in zavoda za urbanizem.

Na seji skupščine so razvojni program Topolšice razgrnili direktor savinjsko-šaleškega zdravstvenega doma primarij dr. Alojz Fijavž, direktor bolnice Topolšica dr. Jože Rogel, balneolog dr. Križnič, direktor zavoda za urbanizem ing. Rudi Hudovernik in ing. Jeglič, ki je glavni projektant zazidalnega

načrta v Topolšici.

Na seji je bilo poudarjeno, kako velike so možnosti, ki jih nudi bodoče zdravilišče v tem kraju za zdravljenje predvsem tistih boleznih, ki ji je prinesel s sabo sodoben način življenja in so danes v stalnem porastu. Dotok zdravilne vode je v Topolšici zelo močan, saj jo pri-

teče na sekundo kar 51 litrov. Za primerjavo naj navedem, da ima Vrnjačka Banja, ki je eno največjih zdravilišč v Evropi, skoraj desetkrat manjši pritok vode.

Za prvo fazo gradnje, ki bi bila zaključena do leta 1978 bi potrebovali 100 milijonov dinarjev. Sami bi morali zbrati 24 milijonov, drugo pa naj bi bil kredit Ljubljanske banke.

Medtem pa dela v Topolšici že tečejo. Preurejanje Planike se končuje. Uredili so nov so-

doben laboratorij, izboljšali oddelek za rentgen, uredili tri sobe za intenzivno nego in 16 sob za bolj intenzivno nego bolnikov, adaptirati pa morajo še kuhinjo in bazen. 29. novembra bodo adaptirane objekte svečano predali namenu.

Na seji skupščine je bilo tudi dogovorjeno, da ustanovimo interensko skupnost za gradnjo zdravilišča v Topolšici, saj je ta objekt izrednega pomena za razvoj naše občine.

B.ZAKOŠK

NE

naš čas

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva

Velenje, 5. novembra 1976 — Leto XII.
Številka 42 (351) — Cena 3 din

● SREDNJEROČNI PLAN VELENJSKE PODRUŽNICE LJUBLJANSKE BANKE

Na skupni seji obeh izvršilnih odborov Ljubljanske banke, podružnice Velenje, ki je bila 4. novembra, so obravnavali osnutek srednjeročnega plana Ljubljanske banke za obdobje 1976-1980, nadalje osnutek dogovora o nalogah in ukrepih za uresničitev skupnih interesov in ciljev članov Ljubljanske banke, ki združujejo svoja sredstva v Ljubljanski banki na območju SR Slovenije za obdobje 1976-1980 in pa osnutek srednjeročnega plana Ljubljanske banke, podružnice Velenje, za obdobje 1976-1980.

● DRUŽBENI PLAN RAZVOJA OBČINE MOZIRJE

V petek, 5. novembra, in v ponedeljek, 8. novembra, bodo zasedali zbori skupščine občine Mozirje. Na dnevnem redu je osnutek družbenega plana razvoja občine Mozirje za obdobje 1976-1980, nadalje družbeni dogovor o izhodiščih za ustanovitev samoupravne komunalne interesne skupnosti v občini Mozirje, poročilo o delu in problematiki upravnih organov skupščine občine Mozirje ter prevzem pokroviteljstva nad otvoritvijo mozirskega parka in slovenske vrtnarske razstave v letu 1987.

● RAZMIŠLJANJE O OCENAH DELA IN ŽIVLJENJA V NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTIH:

Mentorji bodimo prav vsi — vsi delovni ljudje in občani!

V zadnjem času znova ocenjujemo delo in življenje v naših krajevni skupnostih. Ugotovite naj bi bile nov vzvod, da bi te temeljne celice naše samoupravne skupnosti v prihodnje še uspešneje opravljale naloge, ki smo jih zapisali v ustavo in v osnutku zakona o združenem delu.

Razprave o delovanju in problematiki krajevni skupnosti, tako na nedavni razširjeni seji izvršnega odbora predsedstva

občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, kot na nekaterih drugih sestankih in posvetovanjih, so med drugim pokazale, da se v pretekli leti temeljni samoupravni sredini srečujejo pri uresničevanju letnih in srednjeročnih načrtov s težavami, ki jih uspevajo premagovati bolj ali manj uspešno. Ugotovljati je mogoče, da je delo uspešnejše posebej tam, kjer so se uspeli občani ustrezno samoupravno in družbenopolitično organizirati, oziroma, kjer so uspeli vključiti v uresničevanje skupno dogovorjenih nalog kar največ delovnih ljudi in občanov ter, ne nazadnje, kjer so že začeli uveljavljati ustavno načelo o povezovanju krajevni skupnosti in združenega dela, ki je posebej poudarjeno tudi v osnutku zakona o združenem delu.

● MERILA ZA SPLOŠNO PORABO V OBČINAH V LETU 1977:

Tudi splošni porabi mesto, ki ji gre

Skupnost slovenskih občin in uredništvo lista Občan sta organizirala razgovor na temo — Merila za splošno porabo v občinah v letu 1977. Razgovoru so prisostvovali tudi predstavniki vseh občin, ki so s svojim stališčem skušali prispevati k učinkovitejšemu dogovarjanju o splošni porabi in prilaganju proračuna ustavnim načelom. Na kratko povzemamo izražena stališča naše občine na tem razgovoru.

Pozdravljamo pobudo skupnosti slovenskih občin in uredništva lista Občan, saj nam bo ta razgovor zanesljivo odprl nove možnosti dogovarjanja na tem področju porabe, kajti delovne teze razgovora izražajo skoraj v celoti takšna stališča, na katera smo vrsto let opozarjali.

Ne moramo in ne smemo več tolerirati obstoječega stanja v splošni porabi, to nam ne dopuščata niti ustava niti osnutek zakona o združenem delu. Proračunska poraba ne more živeti izven prostora in časa, nad možnostmi združenega dela. Zato mora združeno delo imeti večji vpliv pri oblikovanju splošne porabe; le-ta mora postati sestavni del združenega dela.

V občini Velenje vztrajamo pri že pogosto izraženih stališčih:

skupnost slovenskih občin in odbor udeležencev družbenega dogovora mora vložiti vse napore, da se prečistijo občinski proračuni do konca leta

oblikovati je potrebno enotne izhodiščne standarde in merila za vse vrste porabe v okviru splošne porabe,

dogovoriti se je potrebno o večji fleksibilnosti splošne porabe v občinah, glede na rast družbenega proizvoda ali drugače, v dogovor je potrebno vgraditi stimulativne faktorje za boljše gospodarjenje.

B.

podatke o dejavnosti in problemih krajevni skupnosti tudi na posvetovanjih predstavnikov krajevni skupnosti. Za primer tole: v okviru občinske skupščine deluje delegatski zbor krajevni skupnosti, ki pa o problematiki krajevni skupnosti celoviteje pravzaprav še ni razpravljal. Na občinski skupščini bi se, denimo, lahko posvetovali predsedniki zborov delegatov delovnih ljudi in občanov krajevni skupnosti. Izvršni svet ima možnost sklicati razgovore s predsedniki svetov krajevni skupnosti. Občinska vodstva družbeno političnih organizacij bi lahko vpeljala prakso rednejših dogovorov predsednikov in sekretarjev organizacij iz krajevni skupnosti in tako dalje. Tako bi bili sproti, celovito in iz prve roke, kot temu radi rečemo, vsi obveščeni o delu, življenju in problemih v posameznih krajevni skupnostih. Posvetovanja pa bi bila lahko tudi mesto za dogovore o skupnih akcijah. Za zdaj pogrešamo tudi posvetovanja vodstev samoupravni interesnih skupnosti s predstavniki krajevni

skupnosti, čeprav istočasno ne gre prezreti dejstva, da so tudi v skupščinah samoupravni interesni skupnosti delegacije krajevni skupnosti.

Prav tako ne moremo mimo dejstva, da je bil pred približno letom dni ustanovljen svet mestni krajevni skupnosti za krajevne skupnosti z območja Velenja, ki naj bi postal mesto za dogovore in usklajevanje akcij v samem Velenju, vendar pa njegovega dela oziroma akcij še ni čutili.

Navada je že, da so krivi za razmere, posebej pa še za naše nedelo in premajhno zavzetost za delo, ponavadi državniiki oziroma posamezniki zunaj nas. Se pravi drugi, ne mi sami. Ob zdajšnjem ocenjevanju razmer v naših samoupravni krajevni skupnosti moramo dosledno, pošteno in odgovorno oceniti stanje, posebej pa še ugotoviti težave. Večina težav pa je takih, ki jih bomo vnaprej v okviru krajevni skupnosti tudi rešili. Pogoj za to pa je, da podpremo plotove med krajevni skupnostmi in združenim delom, med krajevni skupnostmi in samoupravni interesni skupnosti ter seveda tudi med krajevni skupnostmi ter uveljavimo frontno organizirano krajevno konferenco Socialistične

zveze delovnega ljudstva kot mesto za usklajevanje akcij in sprejem dogovorov znotraj krajevne skupnosti. Pri uresničevanju te vloge Socialistične zveze pa čakajo njene aktiviste, posebej pa še komu-

niste, ki živijo v krajevni skupnosti, pomembne in zahtevne naloge. In če bomo te naloge zavestno in odgovorno opravljali, bo v krajevni skupnostih vse manj težav, mentorji krajevni skupnosti bomo mi vsi — vsi delovni ljudje in občani!

M. LIPOVŠEK

● MI PA NISMO SE UKLONILI ...

»Lahko bi me odnesli kot dojenčak«

Ze petnajst let sva s Tonetom Tratnikom soseda, pa sem se šele letos na dan mrtvih z njim prvič pogovarjal o njegovem partizanovanju. Dan mrtvih je sploh takšna priložnost, ko se odprejo mnogi spomini, ne samo tisti najbolj žalostni (sicer pa, zakaj bi se moral človek ravno na prvi november spomniti umrlih — saj je mogoče vse skupaj bolj iskreno, če se jih spomni na čisto navaden delovni dan), tudi vedrejši dogodki stopijo v ospredje. Moj sogovornik obišče grobove svojcev v Zgornji Savinjski dolini vsako leto, letos pa ga je dajala gripa, kar po trindvajsetih letih garanja v rudniku na prepihu in vročini sploh ni čudno. Ja, Tone Tratnik je med velenjskimi knapi že svojih trindvajset let.

„Kakšno je bilo vaše otroštvo?“
„Bil sem tretji od devetih otrok. V Novi Štifti v Savinjski dolini smo imeli kar precejšnjo kmetijo, tako da mi nikoli ni bilo dolgčas. Iz šole sem šel na pašnik, kasneje, ko sem malo odrasel, pa sem prijel tudi že za vaje tovarne živine. Še preden sem povsem odrasel, je bila že vojna ...“

„Potemtakem ste bili še skoraj otrok, ko ste šli v partizane?“
„Ja, leta štirinštirideset sem imel šestnajst let. Takrat je prišla v Savinjsko dolino Stirijska divizija in po krajšem obotavljanju sem se priključil Tomšičevi brigadi. Najprej sem bil pomočnik mitraljezca, v prvi borbi sicer bolj v nadlego, kasneje pa sem se kar vpeljal.“

„In kakšen je bil ta vaš neslavni ognjeni krst?“
„Bil sem pač še zelence in sem se med prvo borbo stiskal k materi zemlji kot zajec. No, takrat mi je celo komandant dejal, da bi lahko sovražni vojak z golimi rokami prišel do mene in me kot dojenčka nesel k svojim. Pa sem se navadil, pozneje so mi zaupali mitraljez. Tolki smo se po Graški gori, po Savinjski dolini, pa na Graški gori, po Savinjski dolini, pa na Pohorju. Pravi smisel naše borbe sem dojel šele po prvih bojih, ko sem poslušal politične ure, kjer so nam vse lepo razložili.“

„Zalostnih in veselih dogodkov je bilo na pretek, se kakšnega posebej radi pominate?“
„Zalosten trenutek je bil vselej, ko je padel borec hodisi iz moje čete ali pa od kod drugod.“

Veliko je bilo tega ... Pa tudi vesela je bilo precej. Najbolj smo bili srečni, kadar smo dobili kaj za pod zob. Spominjam se napada na Ribnico na Pohorju. Zavzeli smo trgovino in okoli veliko konzervo marmelade, ki smo jo pojedli kar z rokami. Ali pa v Šmarju pri Jelšah smo zaplenili cigarete in tobak. Delež cigaret, ki mi je pripadal, sem s strastnimi kadilci zamenjal za kruh.“

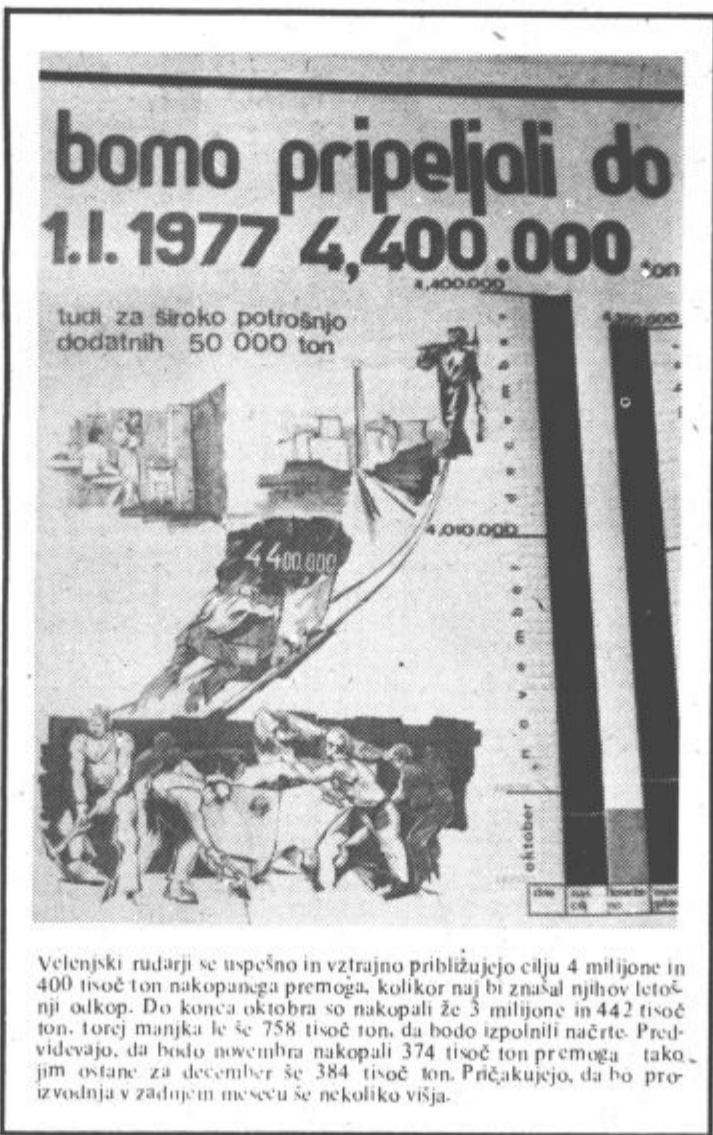
„Kje ste dočakali svobodo?“
„Takrat sem bil z brigado v Lučah. Nekje smo dobili to-

vornjake in na poti v Celje smo ustavljali Nemce (ustaši so bili še oboje), ki so nam prestrašeni dajali ure in podobne predmete, ki so jim v tistem trenutku pomenili prekleto malo. Ljudje so bili povsod, koder smo hodili, veseli, hodili so okoli kot pijani.“

Nekaj več kot eno leto je bil potem Tone Tratnik še v vojski in bi vojak vrjetno tudi ostal, če ga ne bi mati pregovorila, da se je vrnil na kmetijo, ker je z mlajšimi otroki ni mogla sama obdelovati. Triinpetdesetega leta se je nato z ženo preselil v Velenje in začel delati v jami. Ima tri sinove, najmlajši je že v poklicni šoli. Še vedno dela Tone Tratnik v jami, dobri dve desetletji že, redkokdaj jih tolko učaka na takšnem delovnem mestu, pravi in doda, da je večina njegovih tovarišev iz prejšnjih let že upokoieni — invalidsko. Kljub načetemu zdravju pa še misli potegniti tiste štiri ali pet let, ki ga še ločijo od zaslužnega pokoja.

V. Vrbič

● S SEJE IZVRŠNEGA ODBORA OBČINSKE SKUPNOSTI OTROŠKEGA VARSTVA VELENJE

Družbeno skrb za otroke razširiti

V sredo, 27. oktobra, je bila seja izvršnega odbora Občinske skupnosti otroškega varstva Velenje. Obravnavali so osnutek programa in finančnega plana skupnosti za leto 1977. Predvidevajo, da bodo imeli do konca prihodnjega leta v vzgojno varstvenih zavodih prostora za 1190 otrok, kar bi bilo skoraj 30 odstotkov vseh predšolskih otrok v naši občini. Postopno bodo vključevali v celoletno pripravo otrok na šolo vse več otrok zadnje leto pred vstopom v šolo. Doslej je za financiranje skrbel Občinska izobraževalna skupnost, od začetka prihodnjega leta pa bo to prevzela občinska skupnost otroškega varstva. To pa predvsem zato, da bo ta imela pregled nad celotno dejavnostjo za predšolske otroke. Izvršna odbora obh skupnosti sta imenovala komisijo, ki bo opravila prenos financiranja in tudi naprej usklajevala obveznosti obeh skupnosti do otrok. Družbeno skrb bo potrebno še bolj razširiti na čim več otrok v prihodnjem letu pa predvidevajo tudi 80-urni program za vse 5-letne otroke v občini. Namen tega je vključiti te otroke v organizirani vzgojno izobraževalni sistem eno leto pred

vstopom v malo šolo. Prav tako pa bodo v naslednjem letu razvijali tudi varstvo na domu in pospeševali delo zveze prijateljev mladine, društev prijateljev mladine in organizacij za otroke.

Na seji so spremenili tudi samoupravni sporazum o srednjeročnem načrtu razvoja otroškega varstva za obdobje do leta 1980 ter obravnavali delovanje in financiranje pionirske organizacije, zveze prijateljev mladine in društev prijateljev mladine v velenjski občini. Posebna točka dnevnega reda je bila tudi prehrana šolarjev, ki niti kvaliteto niti kvantiteto ne ustreza. Razpravljali so tudi o združitvi vzgojno varstvenega zavoda Šoštanj in Velenje. Ravnateljica vzgojno-varstvenega zavoda Velenje je poročala o možnostih integracije. Ugotavlja, da bi bila združitev obeh zavodov v sedanjem času nesmiselna, saj s tem kvaliteta dela ne bi porastle, dalo pa se niti ne bi pocenilo, temveč celo nekoliko podražilo. Zaradi tega je izvršni odbor Občinske skupnosti otroškega varstva sklenil, da bodo mise! na združitev obeh vzgojovarstvenih zavodov za nekaj časa opustili.

M. TAMŠE

RAJE NA RUDARSKO ELEKTROENERGETSKEM KOMBINATU VELENJE

ne postaje na REK

Anton Ribarič, Rozika Hribar in Valter Golob med oddajo (na sliki z leve proti desni)

sestavljamo program in ga predvajamo, svoje delo. Zato pripravimo oddajo ne moremo nameniti toliko časa, kot bi ga morali, ker bi potem preveč trpelo naše redno delo. Razmišljamo o tem, da bi nekoga zadolžili, da bi se ukvarjal samo s tem. Seveda so še druge težave. Tako je naša razglasna postaja v prostoru, v katerem se sliši vsak ropot od zunaj, ne

uspe pa nam tudi ne prilagoditi jakosti zvočnikov prostoru, ki je enkrat nabit poln drugi skorajda prazen." Kdo skrbi za nemoten potek razglasne postaje? "Napovedovalca sestavljalca programa sva z Roziko Hribar, za tehnično izvedbo pa skrbijo Vili Kirin, Valter Golob, Franc Kos, Rafael Rednak in Franc Lokošek."

In vaši nadaljnji načrti?

"Naša razglasna postaja se bo seveda še širila tako vsebinsko kot časovno. Vključiti nameravamo tudi kinoteko. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki so doslej pokazali razumevanje za naše delo, zlasti pa tovarišu Slavku Janežiču, ki je bil pobudnik razglasne postaje." S.V.

● NA OSNOVNI ŠOLI KAREL DESTOVNIK KAJUH V ŠOŠTANJU SO ODPRLI

Razstavo Petra Musija

Osnovna šola Karla Destovnika - Kajuha in Slovenski šolski muzej sta pripravila v počastitev dneva varčevanja - 31. oktobra, pod pokroviteljstvom Ljubljanske banke razstavo Petra Musija. Peter Musi je bil nadučitelj v Šoštanju. Bil je vsestransko aktiven in zaveden Slovenec. Zelo veliko je naredil na področju zavarovalništva in bančništva. Znano je, da je že leta 1844 ustanovil šolsko hranilnico. Že leto prej objavil članek, v katerem pravi med drugim: "Tako, ko prične otrok denar spoznavati, lahko spoznamo, kakšen gospodar bo. Nekateri otroci denar takoj zapravijo,

drugi - bolj varčni pa ga spravljajo. Prav zato je potrebno otroke zgodaj navajati na varčnost in jim preprečevati, da bi bili zapravljivci".

Na otvoritvi razstave je spregovorila ravnateljica Slovenskega šolskega muzeja Stanislava Pavlič o življenju in delu Petra Musija. Učenci osnovne šole Karel Destovnik Kajuh so pripravili kulturni program. Otvoritvi so poleg predstavnikov osnovnih šol in Slovenskega šolskega muzeja prisostvovali tudi predstavniki Ljubljanske banke. M.T.

ANTON AŠKERC V VELENJU SMO SE POGOVARJALI S ČLANI KLUBA OZN

Aktivni klubovci

Anton Aškerc v Velenju je zelo aktiven in pogovarjali s nekaterimi učenci in Stanislavo Borovšakovo. V okviru kluba OZN deluje tudi predavanja, s katerimi obveščamo vseh aktualnih dogodkih. Pripravili smo izdajo združenih narodov. V prvem predstavitvi delo OZN, v drugem delo kluba. Letos bomo pripravili še izdajo deklaracije o pravicah človeka in demokracije. OZN sem se priključila šele to leto, ker v našem klubu skrbno delo, to pa me zelo zanima. Trenutno delo Koroških Slovencev. Delo zanimivo. Ker vsakdo ne more delo v urniku poročila ambasade in z dogajanja po vs em svetu. Med drugimi je namen našega kluba doma in v svetu. Na sestankih ovrstnikov iz Renč in zdomec iz opisujemo delo v našem klubu, na je. Stike pa želimo navezati tudi z Letos sodeluje v našem klubu 25 a, da sem predsednik te skupine. V

delo se vsi aktivno vključujemo. Ob začetku leta smo izdelali delovni načrt, ki pa ga vestno dopolnjujemo. Poleg tega kar so že povedale moje prijateljice, skrbimo tudi za naše okolje. Tudi letos bomo sodelovali v akciji Zeleni planet, ki jo prireja klub OZN Vinica. Ko smo imeli na naši šoli obrambni dan, so naši predstavniki skrbeli, da je ostala narava čista in nepoškodovana. CILKA VANOVŠEK: Člani kluba OZN na naši šoli želimo, da bi svetovna organizacija delovala še naprej uspešno, da bi člani te organizacije uspeli, da bi bil mir v svetu, da bi odpravili diskriminacijo, rešili človeštvo siromaštva in lakote ter premostili prepad med razvitimi in nerazvitimi. Ko bo OZN to dosegla, bomo mi in naši potomci živeli v sreči in aktivno dograjevali svet, v katerem bomo vsi, ne glede na narodnost, barvo kože, vero velika srečna družina. V pogovor smo pritegnili tudi mentorico kluba OZN Stanislavo Borovšak, ki je povedala, da delo v klubu sicer ni lahko, vendar ga opravlja z največjim veseljem, saj vidi kako aktivno se učenci v krožek vključujejo. Srečna je, ko poslušaj skrbno pripravljena poročila ambasadorjev. Vesela je, ko spozna, kako se učenci iz meseca v mesec naučijo zbirati informacije iz časopisov. Pozdravila je tudi srečanje, ki ga je ob letošnjem dnevu OZN pripravila občinska konferenca klubov OZN. Seminar, ki so ga pripravili je bil zanimiv, pametno pa je tudi, da se srečajo vsi klubovci organizacije združenih narodov v naši občini. M.TAMŠE

● DEJAVNOST LJUDSKE TEHNIKE V ŠMARTNEM OB PAKI:

Z novimi prostori do večje dejavnosti

Društvo Ljudske tehnike v Šmartnem ob Paki obstaja že osemindvajset let, predseduje pa mu Stane Krevzel, ki je tudi opisal udeleževanje dvestotih članov najdejavnejše organizacije v Šmartnem ob Paki.

Društvo Ljudske tehnike v Šmartnem ob Paki sestavlja avto-moto sekcija, reketarska in radioamaterska sekcija, foto-kino in modelarska sekcija. Najmočnejša med njimi je avto-moto sekcija, ki prireja redno avto šolo, pa tudi traktorske tečaje. Udeležuje se tekmovanja avtomobilistov, traktoristov in motoristov. Poleg tega organizira predavanja o cestno prometnih predpisih, predvaja filme in prireja razstave.

Modelarsko sekcijo sestavljajo letalci in brodomodelarji. "Čeprav sodelujejo na vseh občinskih in republiških tekmovanjih, so morda sedaj malo manj aktivni, predvsem zaradi tega, ker za svoje delo potrebujejo zahtevnejše materiale, ki pa so vezani na uvoz," je dejal Stane Krevzel.

V društvu Ljudske tehnike v Šmartnem ob Paki sodeluje veliko mladih, zlasti pri foto-kinu in radioamaterski sekciji, pa tudi pri raketarjih, ki so pripravili doma kar dvoje republiških srečanj. Drugače pa je starost članov vse od desetega do šestdesetega leta. Vodje sekcij Mirko Modrijan, Robert Omladič, Ignac Zebec, Alojz Kranjc in Andrej Cen-

trih delajo v organizaciji brez vsakršnih honorarjev. Spadajo k tistim ljudem, ki se zavedajo pomembnosti izpopolnjevanja tehničnega znanja celotne družbe. Kajti tehnika danes človeka spremlja na vsakem koraku. Osnovno tehnično znanje je vsakomur nujno potrebno.

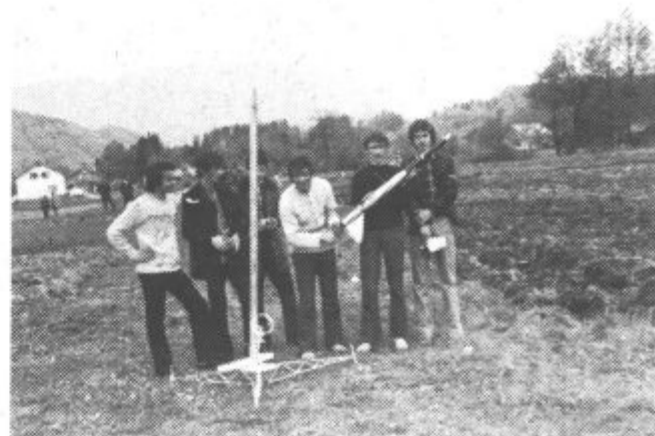
Tako kot pri vseh podobnih organizacijah so tudi v Šmartnem ob Paki imeli velike težave zaradi neprimernih prostorov. Delali so po kletih, na podstrešjih, kozolcih, na dvoriščih, pod orehi in seveda najbolj pogosto kar na prostem. Potem pa so z udarniškim delom uredili staro gospodarsko poslopje. Na pomoč sta jim priskočila tudi občinski in republiški odbor za ljudsko tehniko. Tako imajo danes moderno učilnico s sodobnimi tehničnimi pripomočki, fotolaboratorij, delavnico za reketarje, kabinet

za radio postajo in garaže za vozila.

"Zavedamo se, da naša dejavnost ne bi bila tako raznolika, zanimiva in privlačna, če ne bi imeli takšnih prostorov," je ob koncu dejal predsednik Stane Krevzel.

Društvo ljudske tehnike v Šmartnem ob Paki je še en dokaz, da s temeljito in sodobno organizacijo, opremljeni z vsemi tehničnimi sredstvi, lahko pritegnemo k dejavnosti vse občane in ne odvrčamo od dela starih članov, tako da ostajajo še samo "zagrizenci".

Ob hitrem znanstvenem napredku smo prisiljeni vsaj spremljati in spoznavati sodobne tehnične pripomočke. In ravno k temu največ pripomorejo organizacije, kakršna je društvo Ljudske tehnike v Šmartnem ob Paki. BRINA KOVAČ

Raketarji iz Šmartnega ob Paki

Takole mimogrede:

Iz zanesljivih virov sem izvedel. Pred štirimi leti na občini ustanovljeni iniciativni odbor za nakup občinskega avtomobila je že skoraj dosegel enotno stališče.

Stvari so se očitno spremenile čez noč, saj je še pred dobrim mesecem hotela organizacija združenega dela NAMA Velenje naročiti večjo količino športnih koles, za katere je vladalo veliko zanimanje med delavci na občini.

Kot sem ugotovil je zanimanje splahnelo po tisti deževni sredi, ko se je predstavnik občine želel udeležiti pomembnega posveta v Celju. Kljub temu da je kasnejša obdukcija dokazala, da je bil mož tudi brez pljučnice slabega zdr-

vja in bi enkrat tako ali tako umrl, je prodaja koles naglo padla.

Od tega dne pa je bilo vse več anonimnih pisem naslovljenih na iniciativni odbor. Imela so precej grozečo vsebino - kar si v anonimnih pač lahko privoščimo - npr.: Do kdaj še s kolesi in smrt? Bolje mrtev voznik, kot mrtev kolesar itd., itd.

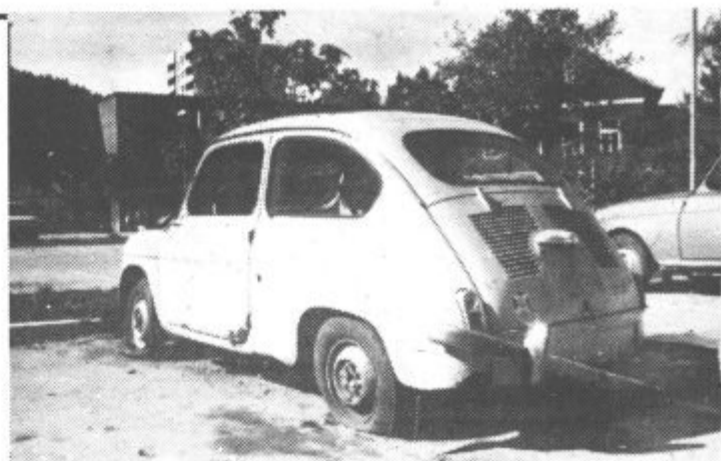
Zaradi teh strahov vzbujajočih parol se je že omenjeni iniciativni odbor zelo resno lotil zastavljene naloge. Trenutne kasnitve v dogovarjanju pa povzročata le še vprašanje: Kateri avto je za potrebe občine najbolj ekonomičen - fičo ali zastava 126? IS.

V Šoštanju se še niso odločili: Topolščica ali Topolščica?

Kam s starimi avtomobili

Na parkirišču za Šaleško 2 smo odkrili razpadajoči avtomobil. Nadaljne pripombe niso potrebne, saj je slika sama dovolj zgovorna. B.Z.

Čeprav trde, učinkujejo mehko in toplo

Njena ljubezen in predmet je postalo kamenje; Velenčanke tudi to pot niso imele športne sreče. Kljub dobri igri so izgubile na svet. Toplino srca pa na platna izliva v skrivnostne podobe cvetja: teloh, tulipani, češnje. Trdota in nežnost. Rekli bi, dvoje življenjskih nasprotij. A to le v njenih slikah. Ko se pogovarjaš z njo, je tako polna optimizma in vere v življenje, da nasprotja izginejo in ostane samo jasen pogled na svet in ljudi, ki pa so dobri in slabi...

Klepetali sva in klepetali, med kopicco slik, za katere slikarka Stana Lušnic-Arsovska iz Doliča že sama ne ve več, kam bi jih obesila. Samo najljubše ima doma, pa jih je povsod polno. Stana riše že „od vedno“. Rada se spominja prvih potez s svinčnikom in čopičem: „Lahko rečem, da čutim željo po likovnem izpovedovanju že iz zgodnje mladosti. Že ko sem stopila v prvi razred osnovne šole, sem se junaško lotila risanja cvetja, drevja in pa, kar je bilo takrat zame največ naše hiše. Narisala sem jo čisto natanko najlepši pa so bili nageljni na balkonu. Takratna učiteljica Matilda Pastirk, je bila zelo vesela mojega otroškega uspeha in me je vselej bodrila k nadaljnjim prijemom. „Ni težko uganiti, kateri predmet je bil Stani najbolj všeč v

šoli. Njena ljubezen sta bila risanje in glasba. Prepevala je veliko, nastopila celo na „Pokaži kaj znaš“ in „Neznani talenti“.

Pravimo, da je vsakemu slikarju ena izmed tehnik najbolj priljubljena. Stana je poskusila skoraj vse, dokler končno ni našla tiste, s katero dela najraje. „Najprej sem risala z melkim svinčnikom, nato so prišle na vrsto vodene ali akvarelne barvice. V nižji gimnaziji sem pod vodstvom prof. Pukla risala risbe s tuši, lužilom in opljem. Moja želja po likovnem izpovedovanju je postajala vedno močnejša. Tako sem v preteklih letih gledala smisel v raznih tehničnih postopkih od akvarela, tempere, kolaža, vitraža, grafike, kiparjenja, zlaganja mozaika, tapiserije in pastela. Najljubši tehniki sta mi akvarel in

pastel“, pripoveduje slikarka. Naštevata tudi kraje, kjer je razstavljala erkrat, v nekaterih tudi že večkrat: Slovenske Konjice, Velenje, Celje, Slovenj Gradec, Mislinja. Njen mentor je 1971. leta postal akademski slikar Karel Pečko. Spominja se njunega sodelovanja: „Tokrat sem se začela pripravljati na samostojni nastop v Umetnostnem paviljonu v Slovenj Gradcu, za kar je bil že podan termin. O idejnem konceptu sem se brez dvoma strinjala s tem, da v neposrednem okolju najdem asociacije za stvaritve. Veliko sem risala pobočja in gričevja doliške in mislinjske pokrajine. Največji motivni svet pa sem videla v kameninah Hude luknje. Tu sem v bistvu odkrila to, česar prej nisem videla (čeprav ta svet poznam iz otroštva) – forme mogočnih skal, votline v njih; približevala sem se postopoma in se ustavila na detajlih kamenin. Vse sem analizirala z odprtimi slikarskimi očmi: prostor, same objekte, predvsem pa tipičnost Hude luknje, ki je v marsičem grozljiva.“ Stana mani, da ji je bilo najtežje rešiti p.c.blem, kako utrditi na eni strani idejni koncept, na drugi pa obvladati čimveč likovnih in oblikovnih razmerij. Zato se je zadržala na tematskem okviru. Postavljena je bila pred dejstvo, da bolj precizno, ostro in kritično opazuje okolje. Finese je postopoma spreminjala. Veliko je delala ponoči, zgodaj zjutraj, izkoristila vsak prosti trenutek, saj čez dan dostikrat ni bilo časa. Pomagati je bilo treba staršema in skrbeti za hčerki. Poleg tega pa je veliko obiskovala razstave, prirejane v Umetnostnem paviljonu v Slovenj Gradcu.

Seveda me zanima, katero tehniko namerava najdalj držati. Za odgovor ne rabi razmišljanja: „Prav gotovo bo to oljni pastel, čeprav ga je težko dobiti, saj ga v Jugoslaviji sploh nimajo – vozim se ponj v Avstrijo, ker je japonski uvoz. Njega bom izpopolnjevala v vseh mogočih variantah do konca. Nikakor pa zaradi te tehnike ne bom pozabila na druga izrazna sredstva, med katerimi sta zanimiva mozaik in vitraž.“ Upodablja domačo pokrajino. Zdi se ji, da nanjo vpliva pomirjajoče: „Ob pogledu na domače griče, hribovje, travnike in domače nebo – mi je toplo v duši. Ljubim domačo pokrajino, že-

lim jo ohraniti tako, kot je na svojih platnih.“ Življenje Stani nikoli ni prizanašalo. Ko sta se z možem razšla, je ostala sama z dvema hčerkama. Res je bilo treba odrekanj in premnogih naporov, a je danes lahko ponosna. V troje so srečne in ničesar jim ne manjka. „Srečna sem, ker se pri obeh kaže velik slikarski talent – še posebej nadarjena je Dušanka, če bo vztrajna, bo nekoč še velik portretist; Bojana pa se vdaja bolj barvnim kombinacijam, čeprav ji tudi figuralika ni tuja. Moja želja je, da bi hčerki nadaljevali tam, kjer bom jaz končala,“ si Stana tiho želi.

Zdaj pripravlja nov ciklus slik – neznajšo motiviko od kamna. Vendar pa, kot je prepričana, bodo kamenine vselej prisotne v njenem slikarskem opusu – čeprav so trde, učinkujejo mehko in toplo. Nemogoče je, da bi človek v kratkem času zapisal vsa njena doživljanja in občutja. Na vsaki stvari gleda skozi oči slikarja in ničesar ne ostane skritega nje nemu pogledu. Vedno išče nove in nove detajle in zbirka slik se veča. Taka je Stana; delavka, mati, slikarka; prostega časa skoraj ne pozna, ker se ji zdaj škoda, da bi kaj lepega ostalo skrito drugim ljudem. MELITA VOVIČ

Mati in hči pred detajlom iz Hude luknje

Važno je sodelovati

„Juhuhu! Jutri pa ne bo pouka. Take in drugačne misli so se nam porajale, ko smo po zvočniku poslušali obvestilo, da v sredo ne bo pouka. Toda ne mislite, da smo bili doma in lenarili, kajti imeli smo orientacijski pohod. Na tem pohodu pa naj bi vsak razred pokazal svojo spretnost in iznajdljivost.“

Najbrž se je vsak potegoval in trudil, da bi bil med boljšimi, toda mi vsi vemo, da je prvi lahko le eden. Vendar... Saj ni važno ravno zmagati, važno je sodelovati. Ni pa seveda odveč, da se vsak potrudil, kolikor more.

Gnetli smo se pred šolo in drug drugega iskali. Nestrpni smo čakali, kdaj pridemo na vrsto za start. Sosednji razred se je že zbral pred

startom in čakali smo le še na znak odhoda. Zdaj! Stekli smo. Toda kam? Naravnost proti četrti osnovni šoli. Prispeli smo na šolsko igrišče. Tam pa se je začelo... Tam pa se je začelo iskanje lističa, na katerem so bila navedena vprašanja. Po dolgem iskanju je končno nekdo zavpil: „Pridite sem, ga je imam!“ Hitro smo reševali in pisali odgovore. Potem pa smo zdirjali proti TRIM stezi. Na poti smo se morali ustaviti še pri šaleški cerkvi, da bi ugotovili na kateri strani neba je zgrajen zvonik. Na trim stezi smo zopet poiskali liste. Brskali smo po grmovju, med vejevjem in pogledovali pod listje. Naslednji osmi razred je bil za nami, zato smo morali pohiteti. Ko pa smo se vračali po

poti, smo ugledali dva utrujena učenca iz razreda, ki nas je dohitel. Tako, tako! Enostavno so se znebili dodatnega bremena, ki bi ostajal in bi ga morali čakati. Ko pa se bodo vračali, ga bodo spet pobrali. Pa kaj moremo? Stekli smo spet do križišča. Veseli, da se je na semaforju ravnokar prižgala zelena luč, smo prečkali cesto in krenili proti Gradu. Na lesenem mostu smo zopet tiskali listek in ga našli. Sedaj pa smo se morali čim hitreje vrniti na šolo. Utrujeni smo posedli po garderobi, se malo oddahnili, nato pa smo se odpravili proti domu.

Naslednji dan smo izvedeli, da nismo ravno med prvimi, sicer pa sem že dejala: „Važno je sodelovati ne zmagati!“ LILI GORŠEK

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

obvešča cenjene goste, da restavracija »JEZERO« do nadaljnjega ne posluje.

Priporočamo, da obiščete restavracijo hotela »PAKA«, kjer vas bodo solidno postregli.

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA ŽALEC

INDIVIDUALNA GRADNJA je lahko še cenejša, če uporabljate pravilne materiale.

Uporabljajte naš nov izdelek

MONTAŽNO TROPREKATNO GREZNICO in prihranili boste na denarju in času.

KAKO? Sporočite svoje želje nam ali trgovini z gradbenim materialom na vašem območju. Ponudili vam bomo več tipov montažnih troprekatnih greznic odvisno od števila oseb v gospodinjstvu. IN KAJ MORATE STORITI SAMI? Izkopljite jamo, betonirajte tla in vaše glavno delo je končano. Montaža je enostavna in hitra. Prihranek na ceni, času in delu je od 40–60% v primerjavi s klasično izvedbo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA, Žalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota:

Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenih materialov.

Ponoven uspeh kluba za vzrejo športnih in službenih psov

V nedeljo, 24. oktobra je bila v Novem Sadu velika mednarodna razstava psov vseh pasem, ki jo je priredila kinološka zveza SAP Vojvodine.

Iz našega, velenjskega kluba sta razstavljala Jože Pocajt nemško ovčarko Velo in Edo Medved novofundalanca Zora. Tudi

tokrat je nemška ovčarka Vela prejela v svojem razredu najvišje odličje C.A.C.I.B. (kandidat za mednarodnega prvaka v lepoti) in bila proglašena še za prvaka pasme. Novofundlanec Zoro pa je prav tako dosegel lep uspeh, saj je v svojem razredu prejel odličje REZERVNI C.A.A.I.B.

Obisk grupe Poetica

Člani literarnega krožka na osnovni šoli Anton Aškerc v Velenju so nam sporočili, da jih je v začetku tega meseca obiskala GRUPA POETICA iz Celja. Predstavili so se jim z muzikalom

„4 x 5“. Predstavili so jim štiri znane Aude senove pravljice. Mladi na osnovni šoli so bili igro navdušeni. Želijo si še več takšnih predstav

